Redacțiunea, Administrațiunea Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciurĭ.
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 93. Brașovŭ, Mercurĭ, Joi, 28 Aprilie (10 Maiu) 1888.

Brașovŭ, 27 Aprilie st. v. 1888.

Earășĭ se cumpĕnescŭ în pressa europénă șansele păcii și ale rĕsboiului, earășĭ se scrie multŭ despre situațiune, dér lumină totŭ nu se mai face.

In Viena s'a întrunitŭ în sĕptĕmâna trecută consiliulŭ de miniștri comunŭ. E vorba de a se cere delegațiunilorŭ viitóre unŭ nou creditŭ militarŭ de vre-o 30 de milióne. Spiritele trebuescŭ așadér pregătite pentru aceste nouĕ jertfe, de unde urméză că oficioșii vĕdŭ situațiunea într'o lumină fórte posomorîtă, deși nu tocmai imediatŭ amenințătóre.

D-lŭ Csernatony debutéză cu articulĭ alarmătorĭ în „Nemzet“. Rĕsboiulŭ, dice elŭ, trebue sĕ isbucnéscă mai curêndŭ orĭ mai târdiu și acéstă credință i-se impune orĭ și cui, când privesce la grozavele înarmărĭ ale statelorŭ. Cestiunea este numai, când? Dênsulŭ crede că în cele din urmă alianța triplă, adecă Austro-Ungaria, Germania și Italia, va adresa Rusiei o notă identică, prin care o va interpela asupra pregătirilorŭ de rĕsboiu și probabilŭ că rĕspunsulŭ Rusiei va fi *casus belli*. In casulŭ celŭ mai bunŭ isbucnirea rĕsboiului se mai póte amâna încă unŭ anŭ, dér — adauge Csernatony, — tóte semnele în peninsula balcanică arată, că Rusia vrea sĕ grăbéscă isbucnirea rĕsboiului, de aceea se póte ca vara viitóre sĕ nu fiă așa de pacînică cum speréză diplomația.

Nu rĕmâne dér alta decâtŭ a vota ministrului de rĕsboiu miliónele ce le cere și a se împăca cu imediata punere în lucrare a nouei legĭ asupra reserviștilorŭ în anumite provincii. Unii ne spunŭ că contingentulŭ trupelorŭ se va mări astfelŭ în Galiția și în Bosnia, alții vorbescŭ și de Transilvania. Destulŭ că milióneie trebuescŭ votate, căcĭ acésta o pretinde „critica situațiune generală.“

Și fiind-că e de lipsă ca până la întrunirea delegațiunilorŭ și la votarea creditelorŭ militare situațiunea sĕ fiă presentată ca fórte amenințătóre, nu le prea convine oficioșilorŭ din Viena și Peșta, că tocmai acum principele Bismarck s'a esprimatŭ în modŭ optimistŭ asupra stării generale politice.

După cum raporteză foile germane, Bismarck a disŭ cătră nisce persóne din străinătate, că pacea nu va fi curênd turburată, că cunósce intențiunile Țarului și este liniștitŭ asupra lorŭ, că este informatŭ și despre intențiunile bărbațilorŭ de statŭ austriacĭ și scie că ei nu vorŭ deveni nervoșĭ, décă cumva ar eși în Orientŭ ceva din ogașulŭ sĕu, că de apĕrarea Constantinopolei se va îngriji în prima liniă Anglia, în fine că pentru Germania Boulangismulŭ n'are însemnătate.

Décă este adevĕratŭ că Bismark s'a pronunțatŭ în sensulŭ acesta, atuncĭ cum vine că diarele germane se ocupă așa de multŭ cu Boulanger și cu ómenii revanșei din Francia, precum și cu Ignatiev și cu panslavismulŭ? Cum se esplică că tocmai acum pressa germană atacă din nou stările financiare rusescĭ și se silesce a submina creditulŭ Rusiei?

Intrebărĭ de aceste își punŭ cei ce nu-șĭ potŭ esplica pretinsulŭ optimismŭ alŭ principelui Bismark decâtŭ numai prin faptulŭ, că în Germania adĭ nu este la ordinea dilei votarea vr'unui creditŭ militarŭ.

Monarchia nóstră însĕ are lipsă adĭ de nouĕ credite militare și de aceea limbagiulŭ ce'lŭ pórtă diarele engleze cu privire la situațiunea din afară le convine pentru momentŭ mai bine oficioșilorŭ d-lui Kalnoky, le convine mai bine ce scrie „Times“, cumcă tóte sunt încordate și încurcate și cumcă în sudostulŭ Europei stă sĕ isbucnéscă unŭ viforŭ politicŭ, care póte sĕ cuprindă în flacărĭ întregulŭ continentŭ.

In cele din urmă totŭ va trebui sĕ se facă lumină asupra situațiunei și atuncĭ se va vedé décă optimiștii orĭ pesimiștii au avutŭ mai multă dreptate. Deocamdată însĕ lucru de căpeteniă este votarea grabnică a creditelorŭ militare.

Crisa ministerială din Viena.

După cum se comunică din Viena, crisa ministerială e înlăturată pentru momentŭ; cu tóte astea starea lucrurilorŭ nu e mai puținŭ încordată. Cehii au mai cedatŭ numai după-ce ministrulŭ președinte comitele Taaffe lĭ-a făcutŭ concesiunĭ positive. Situația ministrului de instrucțiune publică Gautsch e fórte sdruncinată. Primulŭ ministru caută sĕ-lŭ sprijinéscă încă, pentru ca sĕ nu încurajeze pe Cehĭ, cu tóte astea retragerea ministrului Gautsch e fórte cu putință într'unŭ viitorŭ apropiatŭ.

Nu mai puținŭ decâtŭ bugetulŭ ministeriului cultelorŭ și instrucțiunei va da nascere la vii desbaterĭ și bugetulŭ ministeriului de comerțŭ; 34 de oratorĭ s'au înscrisŭ sĕ vorbéscă împotriva bugetului, pe când pentru bugetŭ nu e înscrisŭ sĕ vorbéscă nicĭ unŭ oratorŭ.

Atitudinea noului guvernŭ sêrbescŭ.

Noulŭ ministru de esterne alŭ Serbiei, d-lŭ Mijatovicĭ, a adresatŭ representanțilorŭ Serbiei în străinătate următórea circulară:

Anunțându-vĕ alcătuirea noului ministerŭ, sub președința d-lui Nicolae Hristicĭ, credŭ de datoria mea sĕ vĕ fac cunoscutŭ principiile de căpeteniă ale noului guvernŭ.

Cabinetulŭ Hristicĭ nu e legatŭ de nicĭ o partidă; elŭ dă voiă fiă-cărei partide politice sĕ se desvolte slobodŭ în limitele legilorŭ; guvernulŭ asigură fiă-căruia aceeașĭ ocrotire a legilorŭ și nu cere dela tóte partidele decâtŭ respectulŭ desĕvêrșitŭ alŭ legilorŭ. Cabinetulŭ crede că va puté da îndeplinire următórei misiunĭ: Trebue pusŭ capĕtŭ anarchiei, mituirei și procesului de disolvare a administrației statului. Autoritatea puterilorŭ statului trebue restatornicită, pentru ca poporulŭ sĕ se deprindă de acum înainte a vedé în autoritatea statului paza neadormită a ordinei, ocrotitorulŭ aspru alŭ legilorŭ și apĕrătorulŭ hotărîtŭ alŭ drepturilorŭ fiă-căruia. Legea trebue respectată și acestŭ respectŭ trebue sĕ se prefacă în a doua natură a poporului, căcĭ numai în așa chipŭ libertatea constituțională póte fi întărită și desvoltarea ei asigurată.

Cumpăna bugetului trebue restatornicită prin micșorarea cheltuelelorŭ statului la minimum trebuinciosŭ, prin îmbunĕtățirea administrației finanțelorŭ și prin alte mijlóce priincióse.

Raporturile cele bune ale Serbiei cu statele vecine și cu marile Puterĭ trebuescŭ mănținute. Desvoltarea lorŭ, în interesulŭ neatêrnărei țĕrei ca statŭ naționalŭ, se va făptui.

In ceea ce privesce afacerile portofoliului meu, sunt fórte încredințatŭ, că tóte puterile marĭ dorescŭ, atâtŭ din punctulŭ de vedere moralŭ, ca și din celŭ politicŭ, ca Serbia sĕ fiă de sine stătătóre, propășindŭ mereu, fericită, sub domnia înțeléptă și cu dorŭ de țĕră a Augustului nostru rege.

Noulŭ cabinetŭ se apucă de lucru, — fiindŭ încredințatŭ de opintirile poporului sêrbŭ pentru a manținé rênduială în țĕră, — pentru a desvolta buna stare și întinderea civilisației europene, apărându'șĭ totdeodată individualitatea-i națională precum și acea a statului sêrbŭ, împotriva tuturorŭ primejdiilorŭ, vină ele din orĭ-ce parte; de sigurŭ aceste opintirĭ vorŭ fi primite într'unŭ chipŭ simpaticŭ de cătră ómenii luminațĭ ai Europei.

Așa dér cabinetulŭ Hristicĭ este hotărîtŭ sĕ conducă țĕra pe calea acestei lucrărĭ, însuflețitŭ de acelașŭ dorŭ de țĕră pe care îlŭ dovedesce M. S. Regele însușĭ.

Serbia s'a bucuratŭ, vĕdêndŭ dovedile de simpatiă ale guvernului pe lângă care sunteți acreditatŭ. I suntemŭ recunoscĕtorĭ pentru asta și cabinetulŭ nostru își va îndrepta tóte nisuințele sĕ mănțină și sĕ asigure aceste simpatii poporului sêrbŭ și în viitorŭ.

Legea convocării reserviștilorŭ.

[Urmare.]

Trecêndŭ ministrulŭ la unele temerĭ esprimate de unii deputațĭ dice, că ce privesce temerea, cumcă sergenții majorĭ vorŭ libera orĭ vorŭ convoca soldațĭ după bunulŭ lorŭ placŭ, acésta nu se póte întêmpla acolo unde e ordine. (Ilaritate și aplause 'n drépta, larmă în stânga.) La cavaleriă d. e. décă e sĕ servéscă soldatulŭ încă unŭ anŭ peste cei trei, acolo nu mai e nevoiă de convocare pe calea oficiului. (Aplause 'n drépta, contradicerĭ în stânga.) Ce privesce cheltuelile cu convocarea reserviștilorŭ pentru sporirea efectivului, acestea se vorŭ motiva înaintea forului competentŭ. (Ilaritate și larmă 'n stânga estremă.)

Ființa acestui proiectŭ constă în aceea, că în casulŭ, când convocarea trebue sĕ se întêmple în urma unorŭ raporturĭ constrîngĕtóre, soldații încă înainte de ordonarea mobilisărei, așadér orĭ când în timpŭ de pace, stau la disposițiune. Credŭ și sperŭ — convinsŭ nu póte fi nimenea — că nu va veni lucrulŭ la mobilisare înainte d'a se vota proiectulŭ asupra revisiunei legii militare, dér rogŭ pe d-nii deputațĭ sĕ-mĭ spună Sciut'au Prusienii la 15 Iunie, că la 19 Iunie vorŭ mobilisa? (O voce 'n stânga: Au șciutŭ!) N'au sciutŭ; celŭ ce dice că au sciutŭ, sĕ dovedéscă acésta. (Ilaritate în stânga.) E clarŭ că soldații nu se vorŭ convoca fără motivŭ. Că se va convoca mai ânteiu reserva de întregire orĭ reserva, acésta atêrnă de împrejurărĭ. Reservă de întregire are numai infanteria și vênătorii, dér cavaleria și geniulŭ n'au, deórece în 8 sĕptĕmênĭ nu se potŭ instrui soldațĭ în aceste arme speciale. La acestea decĭ dela începutŭ se va convoca reserva. Ce privesce pe voluntarii pe unŭ anŭ, ar fi o nedreptate a'i mai favorisa și ca reserviștĭ față cu ceilalțĭ, décă n'au depusŭ esamenulŭ de oficerŭ. (Aci se nasce puțină discuțiune în privința limbei depunerei esamenului, care e cea germană, pe când Ungurii cerŭ a-lŭ depune în cea ungurăscă. Larmă și strigăte în stânga și în stânga estremă, aplause și aprobărĭ în drépta, fiindŭ că ministrulŭ a disŭ că serviciulŭ cere ca oficerii sĕ scie limba germană.) Ministrulŭ rógă camera a vota legea.

Karol *Eötvös* dice că, câtă vreme națiunea unguréscă nu vede în armată oștirea ei propriă independentă, în ea nu prinde rădĕcină limba unguréscă și drepturile națiunei nu se validitéză în cadrulŭ acestei instituțiunĭ; acéstă armată nu va puté fi dusă la unŭ rĕsboiu gloriosŭ. De curêndŭ unŭ publicistŭ însemnatŭ austriacŭ mĭ-a spusŭ în Viena, că Vienezii se gândescŭ cu îngrijire la casulŭ că armata austriacă ar fi învingĕtóre (Mișcare); ar fi mai bine când aliatulŭ nostru ar învinge, ér noi amŭ fi bătuțĭ. Dér armata nóstră sĕ nu învingă, căcĭ deja adĭ nu mai poțĭ ține în frêu militarismulŭ, și cu tóte astea de veacurĭ armata a perdutŭ luptele. Ce ar fi când armata ar învinge odată? Punctulŭ de stadiu alŭ partidei independente față cu proiectulŭ este celŭ dela 1848. Respinge proiectulŭ, fiind că guvernulŭ e satelitulŭ altei puterĭ. (Aplause vii în stânga estremă.)

Ministrulŭ *Tisza* spune, că de când e elŭ la putere drepturile țĕrii n'au suferitŭ nicĭ o scădere, din contră vaza și punctulŭ ei de greutate au crescutŭ. (Aprobărĭ în drépta, contradicerĭ în stânga estremă.] Cu privire la favorisarea voluntarilorŭ pe unŭ anŭ, repetă că celŭ ce nu depune esamenulŭ de oficerŭ, fiindŭ că nu'șĭ dă silința a face și acea puțină pregătire ce se cere, acela nu se póte plânge, décă e tratatŭ deopotrivă ca orĭ-care altulŭ ce servesce sub steagŭ. (Larmă și strigăte în stânga estremă: Asta e germanisare!) Domnii din cealaltă parte consideră de străină armata, fiind-că nu e cum poftescŭ dumnialorŭ. D-nii deputațĭ sĕ'ntrebe numai pe locuitorii acelorŭ ținuturĭ, unde viéța și averea lĭ-au fostŭ periclitate prin inundare, că óre bine ar fi fostŭ, décă acéstă armată v'ar fi lăsatŭ sĕ simțițĭ, că o considerațĭ ca străină. (Mare larmă și mișcare în stânga estremă, strigăte: Noi o plătimŭ! Noi o susținemŭ! Atâta lucru póte face în timpŭ de pace!) Repetŭ, armata n'a refusatŭ acésta nicĭodată, dér în totŭ casulŭ merită recunoscință, căcĭ... (Mare larmă și strigăte în stânga estremă: Când? Cu ce?] Armata a făcutŭ și în casulŭ acesta mai multŭ decâtŭ îi prescrie stricta ei datorință. Acésta trebue sĕ o accentuezŭ, când se folosescŭ continuu în contra armatei cuvinte aprópe insultă-

tóre; căcĭ când dice cineva despre o armată, că niciodată nu va învinge, asta-i cea mai mare insultă! [O voce'n stânga estremă: Nu cumva a învinsŭ deja?] Nu înțelegŭ bucuria d'a spune adĭ lumei despre puterea armată a țĕrii, că acéstă armată nu va învinge! Acéstă espectorare merită avertismentŭ. Căcĭ a dori sĕ fiă'nfrântă puterea armată a monarchiei și sĕ fiă mântuită numai din grația aliatului, acésta nu e compatibilŭ cu patriotismulŭ.

Proiectulŭ nu țintesce prelungirea serviciului militarŭ dela 3 la 4 anĭ, ci e o sentinelă pentru siguranța țĕrii și a monarchiei. Décă, cum a disŭ d-lŭ deputatŭ, la granițele nóstre ar fi dușmăniă eternă orĭ moștenită, și s'ar lucra în ascunsŭ acolo, cu atâtŭ mai repede ar trebui sĕ voteze proiectulŭ. Insușĭ dênsulŭ a disŭ că guvernulŭ sĕ nu dórmă, sĕ veghieze, ca sĕ nu fiă surprinsŭ. Apoi tocmai acésta facemŭ prin proiectulŭ de lege, luămŭ mĕsurĭ fără sĕ facemŭ larmă mare. Ingrijimŭ de o mobilisare parțială orĭ totală, după trebuință. Se'nțelege că o asemenea mĕsură costă și banĭ, dér mai puținĭ decum ar fi costatŭ mai nainte. A lua asemenea mĕsurĭ după ce a isbucnitŭ rĕsboiulŭ, nu se ajunge deplinŭ scopulŭ, care e siguranța țĕrii. Ora liberării de situațiunea generală a lumii trebue sĕ ne găséscă ca națiune cu viéță și tare.

(Va urma.)

SCIRILE DILEI.

Cetimŭ în „Fóia Diecesană“ din Caransebeșŭ: „D-lŭ generalŭ *Traianŭ Doda* Sâmbătă înainte de Florii preumblându-se voiosŭ prin parculŭ dinaintea casărmei din locŭ, simțì oreșĭcare întunecime la ochĭ. După preumblare întrândŭ în cancelaria comunității de avere simțì de odată o slăbiciune în partea dréptă a trupului, neputêndŭ folosì mâna dréptă. Acéstă stare observându-o domnii Ilie Curescu și Titu Hațegŭ, aceștĭ domnĭ înduplecară pe morbosŭ a merge acasă. Ajunsŭ pe josŭ acasă cădù în o leșinare, unŭ felŭ de apoplecsiă, ce însufla cu atâtŭ mai multŭ temere, pentrucă morbosulŭ la începutŭ nu se învoia a-se folosi de mijlócele recomandate de cei 2 medicĭ, chemațĭ la momentŭ într'ajutorŭ. Mulțămită îngrijirei și căutărei cele mai consciențióse a surorilorŭ dlui generalŭ precum și a medicului de casă, a d-lui dr. Leo Mureșanŭ, morbosulŭ a doua di Duminecă sĕ simțì mai bine, ér Lunĭ sĕ restaură într'atâtŭ, încâtŭ sculându-sĕ din patŭ, putù sĕ scrie o epistolă privată. De atuncĭ încóce îi merge totŭ mai bine. Decĭ avemŭ speranță, că îșĭ va recăștiga deplina sănĕtate încurêndŭ.

***

E înaintatŭ cu ocasiunea avansărilorŭ da Maiu la gradulŭ de *căpitanŭ cl. I.* căpitanulŭ cl. II. George *Băcilă* dela reg. 43 de infanteriă.

***

O decisiune a ministerului ungurescŭ de interne în înțelegere cu celŭ de culte și instrucțiune, luată în urma unui recursŭ din comitatulŭ Vesprimŭ cu privire la *subvenționarea scólelorŭ confesionale din mijlócele comunale*, hotărăsce că la subvenționarea lorŭ are sĕ servéscă ca basă dréptă numai numĕrulŭ sufletelorŭ credincioșilorŭ respectivei confesiunĭ, eventualŭ numĕrulŭ copiilorŭ obligațĭ la scólă.

***

Cetimŭ în „Revista Politică“ din Sucéva: „In comuna galițiană *Zdolbica* lângă fruntaria ruséscă, au trecutŭ 42 de familii la biserica ort. or. *Unŭ momento* pentru iesuiții, carĭ tulbură pacea confesională din Bucovina!“

***

La *têrgulŭ* anualŭ de primăvară ce s'e ținutŭ în *Sibiiu* s'au observatŭ mai mulțĭ vêndĕtorĭ decâtŭ cumpărătorĭ. Au fostŭ mai alesŭ mulțĭ butnarĭ, negustorĭ slovacĭ de haine și pânză. S'au căutatŭ multŭ pălăriile de paie de Cisnădióra, pânza de casă ardelénă și urciórele țĕrănescĭ de Turda, care s'au vêndutŭ tóte. Ca raritate au fostŭ vase și urcióre de lutŭ din Aiudŭ, de care încă s'au vêndutŭ multe. Croitorii, pălărierii, căruțașii, cismarii, mĕsarii și ceilalțĭ meseriașĭ au avutŭ têrgŭ de totŭ slabŭ.

***

Metropolitulŭ gr. cat. din Liov Dr. S. Sembratovicĭ și Episcopulŭ gr. cat. din Stanislau Dr. I. Peleșŭ *au afurisitŭ fóia rutênă „Russka Prawda“* redactată în Viena de Bucovineanulŭ Cupcianco, și au opritŭ tuturorŭ preoțilorŭ subordonațĭ cetirea numitei foi. Din „Russka Prawda“ amŭ reprodusŭ în „Gazetă“ după „Revista Politică“ nr. 6 din anulŭ curentŭ unŭ articulŭ întitulatŭ „Rușii din Bucovina.“

***

Metropolitŭ ort. rĕs. în Mostar, Herțegovina, este denumitŭ archimandritulŭ acelei Metropolii *Leontin Radulovicĭ.*

***

„Revista Politică“ din Suceava spune, că dintre *Ciangăii* din Bucovina, pe carĭ îi aședară Maghiarii în Bănatŭ ca sĕ'i „fericéscă,“ *s'au reîntorsŭ* érășĭ vr'o 40 de familii acasă [în Bucovina] după ce șĭ-au perdutŭ averea și ilusiunea că *extra Hungariam non est vita.*

***

Colonelulŭ *Maicanŭ*, care făcuse recursŭ în contra sentinței consiliului de rĕsboiu din Bucurescĭ ce-lŭ condamnase pentru defraudare la 1 anŭ închisóre și degradare, a fostŭ condamnatŭ de consiliulŭ de rĕsboiu din Craiova încă la 3 lunĭ închisóre adecă cu totulŭ la 15 lunĭ închisóre și degradare Eată articululŭ 184 din legea militară relativŭ la pedépsa degradării: „Art. 184. Orĭce militarŭ, condamnatŭ la degradarea militară séu ca pedépsă principală séu ca pedépsă accesoriă a unei alte pedepse cu escepțiune pedépsa cu mórte, este condusŭ înaintea trupei sub arme. După citirea sentinței, comandantulŭ pronunță aceste cuvinte cu voce tare: „D-le........ eștĭ nedemnŭ sĕ porțĭ armele, în numele regelui te degradămŭ.“ Indată apoi i se iau tóte insemnele militare și decorațiunile condamnatului și décă este oficerŭ, sabia lui este ruptă și aruncată la piciórele lui. Urmézä apoi consecințele pentru condamnatŭ a acestei pedepse...“

***

Mâne séră Joi în 28 Aprilie [10 Maiu] se va da în restaurantulŭ „*la Gambrinus*“ din Brașovulŭ vechiu Nr. 659 [dinsus de hotelulŭ „Pomulŭ verde“] o *Serată-Concertŭ* de către capela musicei regimentului de infanteriă din locŭ. Inceputulŭ la 7 óre séra. Intrarea 20 cr.

Literatură.

A apărutŭ de sub presă a doua ediţiune populară a scrierei întitulată: **Luptele Românilorŭ în resbelulŭ din 1877—78,** de c...nelŭ în reservă T. C. Văcărescu. **Operă premiată de Academia Română.** Acéstă edițiune cuprinde portretulŭ *M. S. Regelui* precum și planurile *Plevnei cu întăririle din jurulŭ ei; Bulgaria apusenă despre Dunăre; Lucrărĭ de apropiere ale Românilorŭ spre reduta Grivița Nr. 2; și schițe de posițiunile bateriilorŭ dela Calafatŭ și armamentulŭ lorŭ*, și cu indice alfabetice.

Comandele se potŭ face la editorii *F. Göbl Fii*, Pasagiulŭ Românŭ, 12.

Unŭ vol. de 678 paginĭ. Prețulŭ opului complectŭ 4 lei. In provinciă se adauge portulŭ de 50 banĭ.

Unŭ sistemŭ de învĕțământŭ românescŭ, lucrare originală de Stefanŭ Georgescu-Carpen, institutorŭ în Bucurescĭ. Prețulŭ unei broșurĭ 50 banĭ. Se află de vêndare la librăria N. Ciurcu în Brașovŭ.

Intêmplărĭ diferite.

O surprindere. Unŭ locuitorŭ din Nocrig a avutŭ o rară surprindere în dilele acestea. Pe când scotea din șopronŭ o parte din fênŭ, dete peste unŭ cuibŭ cu cincĭ pui de vulpe. Mama lorŭ lipsindŭ, omulŭ se hotărî sĕ lase acolo puii, ca sĕ prindă și pe mama lorŭ. Când se duse a doua di diminéța în șopronŭ, cuibulŭ era golŭ; vulpea îșĭ cărase puii peste nópte.

Sinucidere. In Clușiu s'a împușcatŭ în casarmă sergentulŭ Löscher dela reg. 63 de inf. — In Têrgu-Mureșului s'a împușcatŭ unŭ tînĕrŭ de 27 anĭ, Gabriel Muzsnay funcționarŭ economicŭ alŭ lui Victorŭ Desbordes în Grebenișulŭ de Câmpiă.

Inșelătoriă. Preotulŭ din Ugod a făcutŭ arătare penală la judecătoriă, că agențilorŭ firmei Friedmann și Würsching, din Budapesta, anume Armin Fischer și Emilŭ Müller, la carĭ a comandatŭ elŭ mașinĭ, le-a datŭ trei accepte (polițe). Neprimindŭ mașinele, cerù preotulŭ înderĕtŭ polițele. Două i-s'au restituitŭ, ér în privința celei de a treia a primitŭ dela trei casse de păstrare diferite provocărĭ ca sĕ plătéscă una și aceeașĭ sumă. Precum s'a doveditŭ, i s'a falsificatŭ subscrierea pe două polițe și acceptele au fostŭ date mai departe de Friedmann. Poliția crede a descoperi fabrica de falsificare de polițe înființată de Friedmann în Budapesta.

Trăsnițĭ. O nenorocire mare s'a întêmplatŭ în comuna Cenadulŭ-Sêrbescŭ, cu ocasiunea înmormêntării unei femei sêrbe, în 14 Aprilie st. v. a. c. Timpulŭ era frumosŭ la începutulŭ serviţului funebralŭ. Când era însĕ percursŭ jumĕtate din drumulŭ ce duce către cimiteriu, de-odată se născùţunŭ viforŭ fórte mare, încâtŭ cugeta omulŭ că se prăpădesce lumea. Ceriulŭ numai decâtŭ fù acoperitŭ cu norĭ grei și negri, plinĭ de electricitate, apoi urmară nisce tunete și plóiă mare. Cei ce luară parte la acéstă înmormêntare au începutŭ sĕ fugă cu toții spre a-șĭ căuta refugiu, dér spre nenorocirea lorŭ, tunetulŭ se descărcà asupra mulțimei, care fugea. Trăsnetulŭ a trântitŭ la pămêntŭ mai multe persóne, dintre carĭ a muritŭ numai unŭ pruncŭ (școlarŭ). Unŭ omŭ ce a statŭ tocmai lângă acelŭ pruncŭ este greu bolnavŭ și puțină speranță este de a se vindeca; toțĭ ceilalțĭ însĕ au rĕmasŭ nevătămațĭ.

Spre orientare.

On. Domnĭ și Doamne, cărora li s'a trimisŭ din partea subscrisului Comitetŭ liste pentru colectare de obiecte din lucrulŭ de mână femeescŭ dela sate, pentru scopurile scólei civile a Associațiunei transilvane, suntŭ rugațĭ a continua colectarea până la *1 Septemvre a. c. st. n.* după ce terminulŭ fixatŭ pe 30 Aprilie a. c. din causa espedării întârdiate a listelorŭ a devenitŭ prea scurtŭ, pentru de a se pune la cale o colecțiune câtŭ se póte de amplă și corĕspundĕtóre.

Totodată ne permitemŭ a atrage din nou binevoitórea atențiune a colectanţilorŭ asupra scopului intenționatŭ de către on. comitetŭ alŭ Associațiunei transilvane, amĕsuratŭ căruia numai *lucrurĭ de mână, sĕvêrșite de femeile române dela sate*, se vorŭ folosi ca modele.

Ne rugămŭ în fine ca, pentru de a economisa pe câtŭ se póte cu spesele de postporto, în ținuturĭ unde suntŭ subcomitete ale Associațiunei transilvane,

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

6

Din viéța și scrierile lui

Nicolau Lenau.*)

După isvóre străine.

IV.

Pentru dovedirea acestora, e destul a aminti aicĭ poesiile: „Der Lenz“, „Frühlingsblick“, „Frühlingsgedränge“. Pe când în acestea se potŭ surprinde până la evidență cântările și plăcerile primăverii, pe atuncĭ în poesia „Trauer“ spune chiar contrarulŭ:

Sosit'a tainicŭ iérna 'n sufletŭ
Și lacrĕmile-au dispărutŭ,
Și s'au făcutŭ în fulgĭ de neauă
Speranțele ce le-am perdutŭ.

N'avemŭ dér de ce sĕ ne mirămŭ, décă în cântecile sale de tómnă, carĭ descriu natura în culorĭ mai negre, aflămŭ glasulŭ tristŭ alŭ resignațiunii depline. D. e. „Herbst“ în ultimele versurĭ:

Și mĭ-a trecutŭ tristŭ tinereța
Și primăvéra nu mĭ-a 'ntinsŭ
Plăcerĭ; ér' șopta tómnei triste
'Mĭ nasce-alŭ morții negru visŭ.

De grupa acésta se mai ține și admirabila creațiune numită: „Schilflieder,“ în carĭ așa de gingașŭ se observă curgêndŭ viéța dela țéră și atâtŭ de perfectŭ consună cu simțirile inimei, încâtŭ gândesce omulŭ că ascultă armonia cea mai perfectă a unei musicĭ. Mai departe piesele așa numite „Reiseblätter“ arată c'o fidelitate esemplară singuraticele episode și tipurĭ din călĕtoriile lui.

Lenau a fostŭ jertfa clătinărilorŭ în credință, în inima lui catolicismulŭ aruncase rădĕcinĭ adêncĭ, în mintea lui însĕ s'a ridicatŭ totŭ pe atuncĭ o contrarietate puternică. I-ar fi plăcutŭ fórte sĕ se alipéscă de religiunea, în care a crescutŭ, ca de mântuitórea vieții sale, dér simția că-i lipsesce cu totulŭ credința. Din reminiscințele tinerețelorŭ rĕmase adêncŭ săpat chipulŭ unchiului sĕu, care'i vorbia fiind elŭ încă tînĕrŭ despre *atheismŭ.* Elŭ însușĭ apoi mai târdiu se încurcà în studiarea filosofiei raționale cetindŭ cu mare paciență pe Spinozza. Despre pierderea credinței îlŭ audimŭ plângêndu-se astfelŭ:

Chipulŭ lui Christosŭ, la care în anii co- [pilăriei
Am îngenunchiatŭ adese liniscitŭ și fe- [ricitŭ,
Acum zace lângă țĕrmurŭ palidŭ și sdro- [bitŭ în țăndărĭ,
Undele murmurătóre peste elŭ s'au tă- [vălitŭ.

In piesele: „Glauben, Wissen, Handeln“ astfelŭ dice într'unŭ locŭ:

Am umblatŭ prin paradisulŭ fericitorŭ [alŭ credinții
Unde orĭ și care șóptă vorbesce de [D-deu.

Ér după ce a dispărutŭ din sufletulŭ sĕu pacea sfântă, întrégă viéța lui a primitŭ o colóre tragică, și poetulŭ vorbesce și cântă numai deșertăciunea lumei, și cugetă numai la mórte când dice:

Rătăcescŭ pe țĕrmulŭ vieții și pe marea [trist'a morții
Tristŭ și uimitorŭ mĕ cugetŭ cum suntŭ [tóte unŭ pustiu.
Și cum tot mai tristŭ pururea fi-va țĕr- [murulŭ vieții,
Și cum valurile nasce-orŭ totŭ mai marĭ [păn'oiu fi viu.

. . . .

In spiritulŭ și natura poesiei lui Lenau întru atâta prevalează idealulŭ, încâtŭ deși privirea lui asupra lumei e întunecată și tristă, totușĭ elŭ nu abdice de fericirea cea mai înaltă, de nisuința spre a o ajunge, căcĭ în tutulŭ orĭ și cărei dubietățĭ, nu se îndoiesce în aceea că esistă unulŭ care mântuesce pe omŭ. Iubirea lui de libertate, despre care A. Grün însémnă că, „s'a născutŭ cu poetulŭ de-odată“ îșĭ află espresiune într'o mulțime de poesii. Astfelŭ în piesa „Gefangene“. Ceea ce privesce forma poesii lui Lenau, putemŭ dice fără sfială, că în dulceața limbei precum și în frumseța, acuratețа și ușurătatea versificărei, în curgerea naturală a versului, puținĭ scriitorĭ germanĭ se potŭ mĕsura cu elŭ.

V.

Trecemŭ la călĕtoria lui Lenau în America și îndĕrĕtŭ.

Lenau pe când încă petrecea în Viena se ocupa din adinsŭ cu planulŭ unei călĕtorii în America, unde sub aripile sfintei libertățĭ, petrecêndŭ câțĭ-va anĭ, sufletulŭ sĕu sĕ-șĭ însușéscă chipurile admirabile ale naturei, și după ce'șĭ va înmulți averea sufletéscă sĕ reîntórcă érășĭ în Europa. Incă pe timpulŭ când petrecea în Heidelberg se hotărî cu tótă seriositatea spre acéstă călĕtoriă uriașă, dér totodată se ocupa și cu planurĭ marĭ de scrierĭ poetice. Intre alte multe a începutŭ sĕ scrie o operă „Barbara Radziwill“ dramă din care pentru noi n'a rĕmasŭ nicĭ baremĭ unŭ fragmentŭ, dér cum că a scris'o scimŭ d'acolo, că elŭ

*) Urmare din Nr. 91.

obiectele sĕ se transpună acestora pentru espedare.

Comitetulŭ Reuniunei femeilorŭ române din Sibiiu.

Sibiiu, în 3 Maiu 1888.

Maria Cosma, presedintă. **Dr. Rusu**, secret.

Şedinţă literară publică în Aradŭ.

Societatea de lectură a tinerimei dela institutulŭ pedagogico-teologicŭ gr. or. românŭ din Aradŭ va ţinĕ o şedinţă publică în Dumineca Tomei, 1 [13] Maiu a. c. în „sala cea mare a seminariului“ Inceputulŭ la 7 óre séra. Oferte mărinimóse în favorulŭ bibliotecii Societăţii se primescŭ cu mulţumită şi se vor chita pe calea publicităţii.

Programulŭ; 1] „Cherovic“ de I. Mureşanu, corŭ vocalŭ. 2] „Cuvêntŭ de deschidere“ rostitŭ de d-lŭ prof. Vasile Mangra, ca presidentŭ-conducĕtorŭ. 3] „Doină, doiniţă“ de I. Vorobchievicĭ, corŭ vocalŭ. 4] „Sigilulŭ negru“ poesiă de Ioniţă Bădescu, declamată de Al. Popovicĭ, cl. c. I. 5] „Craiovénca“ horă de Al. Berdescu. corŭ instrumentalŭ. 6] „Simţulŭ frumosului“ disertaţiune de Al. Mihuţa, cl. c. III. 7] „Mórtea lui Mihaiu Vitézulŭ“ de I Vidu, corŭ vocalŭ. 8] „Odă statuei lui Mihaiu Vitézulŭ“ poesiă de V. Alexandri, declamată de G. Miclĕu, cl. c. III. 9] „Din şeḑĕtóre“ putpuriu poporalŭ, de I. Vidu, corŭ vocalŭ. 10] „Doină Oltenéscă“ de F. Ferlendis, corŭ instr. 11] „Marşŭ“ din opera „Norma,“ de V. Bellini, corŭ instrumentalŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Berlinŭ, 8 Maiu. Frigurile împĕratului au crescutŭ aséră, flegma e neîmpuţinată, starea forţelorŭ neschimbată, abcesse nouĕ nu se arată, de îngrijirĭ momentanŭ nu e motivŭ.

Diferite ḑiare ce stau aprópe de guvernŭ adeverescŭ, că situaţiunea politică generală e neamicală. In cercurile financiare se vorbesce, că guvernulŭ imperialŭ face pregătirĭ pentru a întreprinde unŭ atacŭ de politică vamală financiară contra Rusiei.

Petersburg, 8 Maiu. In cercurile diplomatice rusescĭ se consideră cu rĕcélă schimbarea lucrurilorŭ în Serbia, deórece e o fasă trecĕtóre.

Bucurescĭ, 8 Maiu. Ambasadorulŭ rusŭ Hitrovo n'a ridicatŭ nicĭ o plângere contra ḑiarelorŭ române, care l'au acusatŭ de complicitate la tulburările ţĕranilorŭ, deórece e de prevĕḑutŭ nesuccesulŭ sĕu la curtea cu juraţĭ din Bucurescĭ.

Sofia, 9 Maiu. Guvernulŭ bulgarŭ a suspendatŭ pe Metropolitulŭ Clemente din causa atitudinei sale duşmănóse faţă cu prinţulŭ Ferdinandŭ.

Berlinŭ, 9 Maiu. Impĕratulŭ se află mai binişorŭ, are frigurĭ mai puţine.

Berlinŭ, 9 Maiu. „Berliner Tageblatt“ spune, că ministrulŭ de finance rusescŭ a încercatŭ sĕ mituiăscă câteva ḑiare berlineze pentru ca sĕ discute în modŭ mai favorabilŭ financele Rusiei.

Londra, 9 Maiu. „Dailly News“ află din Petersburg, că acolo s'au întrunitŭ ḑilele acestea şefii militarĭ spre a se sfătui asupra situaţiunei militare a Rusiei. Ei au declaratŭ unanimŭ că Rusia multă vreme nu va fi în posiţiune de a ataca vre-o putere europénă şi au hotărîtŭ sĕ se construiască trei căi ferate stategice până la graniţa austriacă cu-o cheltuiélă de 13 milióne de ruble. „Dailly News“ află, că Rusia prepară o nouă lovitură în Asia de mijlocŭ, pentru ca sĕ dea Angliei sĕ'nţelégă, că n'are sĕ se amestece în afacerile Europei centrale.

Bucurescĭ, 9 Maiu. Unŭ individŭ cu numele Preda Fântânaru din districtulŭ Gorjŭ, fostŭ sergentŭ de poliţiă, *a trasŭ douĕ focurĭ de puşcă într'o feréstră a palatului regalŭ* spărgêndŭ giamurile. S'a constatatŭ că e smintitŭ.

Bucurescĭ, 8 Maiu. *(Telegramă privată)* Aséră unŭ individŭ a trasŭ o puşcă cu alice în una din ferestrile bibliotecei palatului. *Regele se afla în odaia de alăturĭ.* Individulŭ a fostŭ arestatŭ.

DIVERSE.

O ḑi nefericită la Perşĭ. Perşii consideră ca cea mai nenorocită ḑi în totŭ anulŭ Miercurea din urmă înainte de anulŭ nou alŭ lorŭ (primă-véra), căcĭ în acea ḑi lĭ-ar fi mersŭ mai rĕu străbunilorŭ lorŭ. De aceea ei petrecŭ aceea ḑi în modulŭ următorŭ: Tóte prăvăliile stau închise! ómenii rĕmânŭ acasă, se ferescŭ a bea, a înjura şi a jura. Mai alesŭ nu dau banĭ din mână, închipuindu-şĭ că ceea ce facŭ în aceea ḑi vorŭ face totŭ anulŭ. De aceea mulţĭ ómenĭ avuţĭ şedŭ acasă şi totŭ îşĭ numĕră banii. Cei sĕracĭ se ducŭ afară din oraşŭ cu unŭ urciorŭ, în tăcere şi fără a'şĭ întórce capulŭ scotŭ apă din fântână şi stropescŭ casa şi curtea, spălândŭ óre-cum prin acésta nefericirea de care se temŭ. Decă pe drum se întêlnescŭ doi amicĭ, celŭ cu vasulŭ plinŭ stropesce pe celalaltŭ, ba îi tórnă, decă póte, tótă apa în capŭ, căcĭ acésta ar fi aducêndŭ mare fericire peste celŭ udatŭ, pentru care acesta mulţumesce din inimă. Tinerii necăsĕtoriţĭ se crede a nu fi supuşĭ nefericirii. De aceea ei umblă pe afară şi caută pe cei carĭ voescŭ sĕ aducă acasă apa iertătóre de pĕcate, spre a'i opri de a face acéstă. Ei se ducŭ la fântânĭ, puţurĭ şi la gârlă, unde suflă în nişte trâmbiţe de lutŭ şi facŭ sgomotŭ. Alţii intră în apă până în genunchĭ şi armaţĭ cu bâte stropescŭ pe cei veniţĭ după apă, caută sĕ pue mâna pe ei şi sĕ 'i tragă în apă, ba le spargŭ urciórele. Cu acestŭ chipŭ ei vorŭ sĕ represinte păsările rele. De aceea cei mai mulţĭ, carĭ voescŭ sĕ'şĭ aducă apă, plécă de acasă de cu nóptea, îşĭ ascundŭ urciórele sub haine, când zărescŭ pe unŭ aşa numitŭ spiritŭ rătăcitŭ, pe unŭ băiatŭ séu tênĕrŭ. Indată ce sórele a trecutŭ de amiaḑă lumea începe a eşi din case, pe josŭ, în trăsură, séu călare. Insĕ înainte de amiaḑĭ nimenĭ nu călăresce. Unii suntŭ aşa de fricoşĭ, încâtŭ nu facŭ unŭ pasŭ din casă, de cum-va nu li-se vorŭ fi arĕtatŭ niscai semne fericite. Décă întêlnescŭ în drumŭ o pasere fatală, séu unŭ animalŭ prevestitorŭ de nenorocire, ei se înapoiază acasă, chiar de arŭ pierde prin acésta cine scie ce.

NECROLOGŬ.

Cu adêncă întristare face cunoscutŭ Adolfina Olteanu născută Moldovanu ca soţiă, Catarina vĕduvă Rezeiu, Franciscŭ şi George Olteanu ca fraţĭ, Fabius şi Silvius Rezeiu ca nepoţĭ, Sabina mĕritată Axente Gaita şi Sabina Stefani ca nepote; Stefanŭ Moldovanŭ ca socru, Justinŭ Moldovanŭ şi Franciscŭ, Conte Norman, ca cumnaţĭ, Letiţia Contesa Norman şi Rosalia Moldovanŭ ca cumnate, Luisŭ Conte Norman ca nepotŭ, Sidonia şi Alma Moldovanŭ ca nepóte: cumcă **Ştefanŭ Olteanŭ** esactorŭ alŭ Comitatului Caraşu-Severinŭ, după unŭ morbŭ îndelungatŭ, fiindŭ provĕḑutŭ cu Sântele Sacramente, a repausatŭ în Domnulŭ în 5 Maiu la 12 óre a. m. în etate de 53 anĭ. Rĕmăşiţele-i pămêntescĭ se vorŭ înmormênta în 7 Maiu la 4 óre p. m. după ritulŭ gr.-cat.

Lugoşŭ, 5 Maiu 1888.

Fiă-i memoria întru binecuvêntare eternă!

*

Catarina de Missics născ. Eyvo de Elveŏd şi fiiulŭ Arpad Missics de Zamobor cu inima frântă de durere facŭ cunoscutŭ, atâtŭ în numele lorŭ cât şi alŭ consângenilorŭ, despre mórtea multŭ iubitului lorŭ fiiu, respective frate a domnului **Paulŭ Missics de Zamoborŭ**, forestierŭ de statŭ şi c. r. locotenentŭ în reservă, care după grele suferinţe în 2 Maiu 1888 la $6^1/_2$ óre diminéţa în etate de 29 anĭ şĭ-a datŭ blândulŭ sĕu sufletŭ în mânile Creatorului. Rĕmăşiţele pămêntescĭ se vorŭ binecuvênta după ritulŭ gr. orient. Vinerĭ în 4 Maiu 1888 în casa de doliu şi de acolo se vorŭ transporta la Lippa în mormêntulŭ familiarŭ, unde se vorŭ depune spre eternulŭ repausŭ.

Borgo-Prundŭ, 2 Maiu 1888.

Catarina de Missics născ. Eyvo de Elveŏd ca mamă, Arpad Missics de Zamobor c. r. supralocotenente ca frate, Julius Missics de Zomobor, Demetriu Bonts, Eduard Schlichting, Franz Roy, ca unchesĭ, Augusta de Missics, Juliana Bonts, Antonia Roy, ca mătuşe, Constantinŭ de Missics, Dr. Julius Bonts, Arpad Roy, ca verĭ, Ana Truţa născ. Bonts, Joana Varga născ. Roy, Rosa Swoboda născ. Roy, Angela Roy, ca verişóre.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria eternă!

*

Jalnica soţiă, părinţĭ, frate, soră, cumnatŭ şi cumnată cu inima frântă de durere aducŭ la cunosciinţă tuturorŭ rudeniilorŭ, amicilorŭ şi cunoscuţilorŭ jalnica şi timpuria mórte a iubitului lorŭ soţŭ, fiu, frate şi comnatŭ **Dr. Iuone de Popŭ**, medicŭ cercualŭ, carele aurepausatŭ în domnulŭ în urma unui morbŭ îndelungatŭ dânduşĭ sufletulŭ nobilŭ în mânile Creatorului în 1 Maiu st. n. 1888 la 4 óre d. a. în alŭ 44-lea anŭ de etate. Osămintele repausatului se vorŭ astruca spre eternulŭ repausŭ în 3 Maiu st. n. la 4 óre d. a. în cimiterulŭ localŭ.

Bucerdea-vinósă, (Boros-Bocsárd) 1 Maiu st. n. 1888.

Nicolau de Popŭ, secretarŭ r. financiarŭ ca frate. Maria Metesŭ n. Popŭ ca soră. Moise Metesŭ, notarŭ cercualŭ ca cumnatŭ. Agaftia Popŭ n. Gomboşiu ca cumnată. Jacobŭ de Popŭ, proprietarŭ. Sofia Popŭ n. Giurca, ca părinţĭ.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria eternă!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 21 Aprilie st. v. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.56	Vênd.	8.56
Argintŭ românescŭ .	„	8.50	„	8.54
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.05
Lire turcescĭ . . .	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.35
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	106.—	„	105.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 4 Maiu st. n 1888.

Renta de aurŭ 4%	97.45
Renta de hârtiă 5%	85.90
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	149.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	96.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ terate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	113.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.95
Napoleon-d'orĭ	$10.03^1/_2$
Bonurĭ rurale ungare	105.20
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Transilvane	104·25
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresců	99.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ urgurescŭ	171.75
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	278.75
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	278.30
Renta de hârtiă austriacă	79.10
Renta de argintŭ austriacŭ	80.35
Renta de aurŭ austriacă	110.10
Losurĭ din 1860	133.—
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	872.—
Mărcĭ 100 împ. germane	62.20
Londra 10 Livres sterlinge	126.85
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.50

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

suşĭ face amintire despre ea într'o epistolă: „Acum lucru o dramă „Barbara Radziwill“. Cred că va putea trece de atare. Lucrarea acésta mĕ preocupă grózniců. Voiu scóte din ea câteva caractere, băeţĭ puternicĭ din creştetŭ până în tălpĭ“.

Pregătirile de călĕtoriă şi-le isprăvi deja în Martie 1832, precum se póte vedé dintr'o scrisóre a lui Kerner care astfelŭ îi scrie lui Mayer: „Niembsch s'a îndrăgitŭ până la nebunia de America, s'a înscrisŭ cu o societate de călĕtorĭ şi la 1 Maiu va pleca. Nu primesce nicĭ o obiecţiune, fiindcă demonica lui fantasiă astfelŭ de lucrurĭ îi arată, carĭ suntŭ chiar acomodate cerinţelorŭ lui.“ Insuşĭ Lenau scrie totŭ acelaiaşĭ în 13 Martie: „In primăvéra acésta călĕtorescŭ la America. Décă 'mĭ va plăcea America, voiu rĕmânea celŭ puţinŭ cincĭ anĭ acolo, ér decă nu, mĕ voiu reîntórce încredinţându'mĭ averea mea unei societăţĭ. Sperŭ însĕ că îmĭ va plăcea. Apariţiunile frumóse ale naturei abia le voiu puté studia în 5 anĭ de ḑile, afară de aceea voiu revedea pe amicii mei. Vrĕu ca fiindŭ acolo sĕ'mĭ trimitŭ fantasia în şcóla pădurilorŭ străvechĭ, inima mea însĕ sĕ mĭ-o aţiţŭ după dorulŭ nebunŭ alŭ iubiţilorŭ mei. Infăţişarea artei îmĭ este ţinta supremă, spiritulŭ şi disposiţia mea cu tóte puterile lorŭ nu potŭ decâtŭ sĕ le ţinŭ ca pe mijlócele cele mai bune de-a ajunge ce doresců. Mai aduci-'ţĭ tu aminte de poesia lui Chamisso, în care pictorulŭ rĕstignesce pe unŭ tînĕră ca sĕ vĕdă şi sĕ simţă întocmai chinurile morţii. Eu însumĭ pe mine vrĕu sĕ mĕ rĕstignescŭ numai sĕ potŭ face o poesiă bună. Cine nu sacrifică totŭ pentru artă, acela n'o iubesce adevĕratŭ.“ Totŭ acestea le scrie cumnatului sĕu Schurz, cu adausulŭ: „Poesia mea zace în natură, şi în America natura e mai puternică şi mai frumósă ca în Europa. Asupra disposiţiei mele ea va avea o influinţă mare, hotărîtóre.“

Tóte rudeniile şi prietinii poetului ĭlŭ rugau sĕ se lase de planulŭ acesta, dér înzadarŭ. Elŭ dovedi cu ocasiunea acésta o energiă surprinḑĕtóre căcĭ pe timpurile acelea o călĕtoriă în America nu prea era lucru de tóte ḑilele; dér se vede că Lenau a vrutŭ sĕ rupă odată cu trecutulŭ şi sĕ încépă o viéţă nouă. Elŭ bine scia cu câte piedecĭ e împreunată o astfelŭ de călĕtoriă, dér iată ce scrie elŭ unui prietinŭ: „Chiar sigurŭ sĕ sciu că mĕ costă viéţa şi totuşĭ aşŭ călĕtori. Unŭ felŭ de gravitare spre nenorocire se află în mine. Odată Schwab îmĭ vorbea fórte multŭ despre unŭ nebunŭ. Cineva voia — adecă chiar Schwab — sĕ vindece o bólă spirituală şi din considerarea acésta a începutŭ lucrulŭ fórte cu dodulŭ. Mintea nenorocitului într'adevĕrŭ pasŭ de pasŭ începea sĕ se desfacă şi când îi arătă neputinţa fantasiei, demonulŭ nebunului deodată sări vĕḑêndŭ cum tóte se scólă asupra lui, şi fără de veste a săritŭ în altulŭ.... Aşa credŭ — ḑice mai departe Lenau — că şi în mine locuiesce unŭ astfelŭ de demonŭ, aşa ḑicêndŭ demonulŭ nenorocirei. Când acestŭ înfricoşatŭ spiritŭ observă că'mĭ rĕsarŭ şi mie stele strălucitóre, îndată îşĭ aruncă asupra mea mantaua tristă şi dură a nebuniei şi nenorocirei. Vei pricepe dér.“ Totŭ la finea acestei scrisorĭ ḑice: „Sperezŭ, că în America voiu afla o mai bună condiţiune de esistenţă.“

La finele lunei Iuniu pornindŭ, ajunse în 25 Iuliu în Amsterdam de unde scrie următórele: „Călĕtoria mea în genere până acum n'a fostŭ plăcută. Din pricina paşaportului a trebuitŭ sĕ fiu fórte îngrigiată şi agitatŭ. Gălăgia ce am întêmpinat'o cu deosibire în Prusia cu rectificarea paşapórtelorŭ mĭ-a datŭ atâta de lucru câtŭ n'aşŭ fi creḑutŭ. Mai rĕu mĭ-a mersŭ la fruntăriile Olandiei, unde prefectulŭ era sĕ mĕ trimĕţă înapoi. Din norocire însĕ am datŭ preste unŭ oficialŭ care era pasionatŭ pentru violină. Acesta cuprinsŭ de frigurile musicei, umbla în giurulŭ meu ca dup'o bucată de pâne. Am trebuitŭ sĕ mĕ hotărescŭ de voiă de nevoiă ca óre întregĭ sĕ esecutŭ cu elŭ cele mai miserabile duette, în schimbŭ însĕ m'a recomandatŭ supraveghiĕtorului, care atâta simpatiă prinse de călĕtorulŭ sĕu (Lenau) încâtŭ îmĭ oferĭ pentru a doua ḑi séra concursulŭ sĕu la o serată musicală.“ In altă scrisóre amintesce cum şĭ-a făcutŭ elŭ călĕtoria pe vaporulŭ „Baron van der Kapelle;“ cum drumulŭ sĕu ţine 3—4 sĕptĕmânĭ şi că cu finele lunei Octomvre póte sĕ se afle érăşĭ în Europa.

[Va urma.]

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Administrațiunea „Gaz. Trans."